

Menneskelig kapital

Af Lene Høg, ad hoc kommunikation

KAPITAL: Krisestemningen hersker, og panikken lurder lige under overfladen. Selvom vi længe havde set det komme på de stigende fødevarerpriser, de himmelflygtende benzinudgifter og det faldende ejendomssalg, er den økonomiske krise alligevel en ubehagelig overraskelse. De ansatte på alverdens børser bliver gråhårede natten over, og erhvervslivet holder vejret lige nu.

Men hvad kan du og jeg gøre ved det, i vores almindelige, normaldanske hverdag? Vel ikke så meget – andet end at lade være med at gå i panik. Medmindre du har investeret mange sparepenge i aktier, er der nok ikke nogen udsigt til, at din hverdag ændrer sig dramatisk – og hvis du har haft overskud til investeringer, så står du formentlig i det hele taget ikke til at gå fra hus og hjem.

Selv gjorde jeg forleden noget på sin vis - i krisetider - ganske upassende: Jeg åbnede mit eget firma. Efter mange spekulationer og tilløb besluttede jeg at give afkald på lønmodtagerens tryghed i ansættelsen, til fordel for friheden og udfordringen ved at være en fri fugl. Selvom jeg har været så heldig, at min arbejdsgiver stadig gerne vil se mig et par dage om ugen, så er min økonomiske fremtid sådan set ganske uvis og uforudsigelig. Det hele afhænger af, om jeg kan mobilisere evner og energi til at sælge mine talenter som kommunikator.

Og i sidste ende handler det om menneskelig kapital. Ligesom det gør, når vi skal forholde os til den finansielle krise på verdensmarkedet. Hvis vi er tilfredse og frie i ånden, så kan vi godt klare at spænde livremmen en smule ind – leve lidt mere beskedent og mådeholdent for en periode. Hvorimod vi som bekendt ikke nødvendigvis bliver mere tilfredse af øget økonomisk kapital. Så vær om de menneskelige værdier, der er vigtige for dig, når krisen kradser. Det holder bedre end at gå i panik, og den menneskelige kapital har du forhåbentlig med dig hele livet.

For resten giver det en helt øjeblikkelig, menneskelig kapitaltilvækst på mindst et par procentpoint at have taget beslutningen om at realisere sine drømme. Og jeg regner ikke med, at den følelse falder i kurs lige med det samme.

Bragt i Nordjyske, lørdag den 4. oktober 2008